

Sygn. akt II W 704/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Wilk-Król

Protokolant: st. sekr. sądowy Marcin Foryński-Kastoris

po rozpoznaniu w dniu 23.09.2015 r.

sprawy przeciwko **B. S.**, synowi A. i E., ur. (...) w T.

obwinionemu o to, że:

w dniu 08.04.2015 r. o godz. 22:03 w woj. (...), w miejscowości M., kierując zespołem pojazdów: samochodem ciężarowym marki R. (...) o nr rej. (...) i naczepą ciężarową o nr rej. (...) nie zastosował się do znaków poziomych P-21 „powierzchnia wyłączona” oraz P-4 „linia podwójna ciągła”,

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 kw

I. uznaje obwinionego B. S. za winnego dokonania czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie, stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 kw i za czyn ten na podstawie art. 92 § 1 kw **wymierza** mu karę grzywny w kwocie 300 (trzysta) złotych;

II. na podstawie art. 119 kpw i art. 624 § 1 kpk **zwalnia** obwinionego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II W 704/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 września 2015 r.

I.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 kwietnia 2015 r. o godz. 22:00 przez miejscowość M. w woj. (...) przejeżdżał S. O., który w swoim samochodzie ma zainstalowany videorejestrator i rejestruje wykroczenia innych kierowców. Następnie nagrania wykroczeń przesyła do Policji. O godz. 22:03 kierujący zespołem pojazdów: samochodem ciężarowym marki R. (...) o nr rej. (...) 58 i naczepą ciężarową o nr rej. (...) wykonał manewr wyprzedzania samochodu prowadzonego przez S. O., rozpoczynając ten manewr w miejscu wyłączonym z ruchu, tj. na którą wjazd jest zabroniony i przekraczając przy tym linię podwójną ciągłą. Powyższe wykroczenie zostało zarejestrowane przez S. O.. Kierującym w/w zespołu pojazdów okazał się obwiniony B. S.. Właścicielem ciągnika siodłowego oraz naczepy jest M. C.. Obwiniony, wykonując manewr wyprzedzania, nie zastosował się do znaków poziomych P-21 „powierzchnia wyłączona” oraz P-4 „linia podwójna ciągła”.

(**dowód:** zeznania świadka S. O. k. 14-15, nagranie zdarzenia na płycie CD k. 8, zeznania świadka M. C., k. 20-21, wyjaśnienia obwinionego k. 22-23)

Obwiniony ma 30 lat. Jest żonaty i ma dwoje dzieci. Obwiniony pracuje i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości ok. 2000 tysięcy złotych brutto miesięcznie, przy czym aktualnie przebywa na długotrwałym zwolnieniu lekarskim. Obwiniony był karany kilkukrotnie za popełnienie wykroczeń. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo.

(**dowód** : dane osobopoznawcze obwinionego – 22-23, informacja z KPP w D. – k. 28-29)

II.

Obwiniony B. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i odmówił składania wyjaśnień, jednocześnie składając wniosek o ukaranie go karą grzywny w wysokości 300 zł bez przeprowadzenia rozprawy, wskazując przy tym, iż posiada na utrzymaniu żonę oraz dwoje dzieci, a nadto przebywa na zwolnieniu lekarskim.

Wobec jednoznacznej treści dowodów wykazujących winę obwinionego, jego przyznanie się nie budzi żadnych wątpliwości Sądu.

Ze względu na jednoznaczną i szczerą treść zeznań świadka S. O., Sąd uznał jego zeznania w pełni za wiarygodne. Był on naocznym świadkiem popełnienia wykroczenia przez obwinionego. Świadek jest osobą obcą dla obwinionego i postronną. Nadto, zeznania świadka znajdują odzwierciedlenie w dowodzie z nagrania zdarzenia.

Walor wiarygodności Sąd przyznał zeznaniom świadka M. C., który jest właścicielem ciągnika siodłowego wraz z naczepą. Powyższe znajduje potwierdzenie w dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę wszystkim ujawnionym w niniejszej sprawie dowodom z dokumentów, uznając, że zostały sporządzone w prawem przewidzianej formie, a ich treść nie budzi wątpliwości. Sąd przyznał również walor wiarygodności dowodom z nagrania, zamieszczonym na płycie CD, albowiem ich autentyczność także nie budzi wątpliwości oraz stanowi odzwierciedlenie stanu rzeczywistego.

III.

Sąd zważył, co następuje:

Podsumowując dotychczasowe rozważania należy dojść do przekonania, że zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do przypisania obwinionemu popełnienia wykroczenia niezastosowania się do znaku drogowego P-4 „linia podwójna ciągła” oraz znaku P-21 „powierzchnia wyłączona”. Obwiniony podjął manewr wyprzedzania innego pojazdu w miejscu obowiązywania w/w znaków poziomych, a zatem popełnił wykroczenie z art. 92§1 k.w.

Zgodnie z treścią § 90 ust. 5 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31.07.2002r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz.U. z 2002, Nr 170, poz. 1393 z późn. zm.), znak poziomy P-21 oznacza powierzchnię drogi, na którą wjazd i zatrzymanie są zabronione. Z kolei, stosownie do § 86 ust. 5 cytowanego wyżej rozporządzenia, znak P-4 "linia podwójna ciągła" rozdziela pasy ruchu o kierunkach przeciwnych i oznacza zakaz przejeżdżania przez tę linię i najeżdżania na nią, co oznacza, że linii tej nie można przekroczyć, nie chcąc narazić się na popełnienie wykroczenia. Z treści tego znaku wynika zatem zakaz wyprzedzania. Działanie niezgodne z poleceniem tego znaku poziomego stanowi wykroczenie z art. 92§1 k.w. Kierowca chcąc wykonać manewr wyprzedzania pojazdu ma obowiązek upewnić się czy manewr ten może wykonać w danym miejscu na drodze, czy zarówno rozpoczynając jak i kończąc manewr wyprzedzania wykona go na linii przerywanej. Kierowca pojazdu wyprzedzającego, przed rozpoczęciem manewru wyprzedzania, musi brać pod uwagę istniejącą sytuację na drodze i dopiero po jej rozeznaniu i upewnieniu się, że istnieją ku temu warunki, może przystąpić do wyprzedzania (por. Ryszard A. Stefański, Komentarz do ustawy Prawo o ruchu drogowym, LEX 2008 wyd. III).

W niniejszej sprawie warunki do wyprzedzania nie istniały, albowiem w miejscu, w którym obwiniony B. S. podjął manewr wyprzedzania obowiązywał zakaz wynikający ze znaku poziomego P-4 „linia podwójna ciągła”, a nadto obwiniony wjechał na powierzchnię wyłączoną z ruchu.

Obwiniony przypisane mu wykroczenie popełnił umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.

Dlatego też, Sąd po dokonaniu analizy i oceny materiału dowodowego, uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92§1 k.w.

Obwiniony jest osobą dorosłą i w pełni poczytalną, a zatem miał możliwość rozpoznania znaczenia swojego działania i pokierowania swoim postępowaniem, a jednocześnie nie zachodziły wobec niego żadne przeszkody, by zachował się zgodnie z obowiązującymi normami prawa. Dlatego też, wina obwinionego nie budzi wątpliwości.

IV.

Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 300 złotych, uznając jednocześnie tak sformułowaną karę jako adekwatną, słuszną i sprawiedliwą reakcję na popełnione wykroczenie. Obwiniony, poruszając się zespołem pojazdów, tj. samochodem ciężarowym i naczepą ciężarową podjął manewr wyprzedzania innego pojazdu, nie stosując się do znaku „linia podwójna ciągła”, wjeżdżającym przy tym na strefę wyłączoną z ruchu. Kara ta winna wzbudzić u obwinionego postawę poszanowania dla obowiązującego prawa, tym bardziej, że jak wynika z akt sprawy, obwiniony nie po raz pierwszy nie zastosował się do przepisów panujących na drogach, gdyż po raz piąty całkowicie zlekceważył sobie normy prawne. W społeczeństwie zaś wymierzona kara winna utwierdzić przekonanie, że każde przekroczenie prawa winno spotkać się ze słuszną i przede wszystkim nieuchronną karą. Ponadto, Sąd miał na uwadze również, nagminność tego typu wykroczeń.

Na marginesie należy zaznaczyć, iż trudna sytuacja finansowa obwinionego, może ewentualnie skutkować rozłożeniem kary grzywny na raty – na jego wniosek, nie jest zaś to okoliczność, która wina skutkować odstępianiem od wymierzenia kary grzywny. W przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu, nie mamy do czynienia z wypadkiem zasługującym na szczególne uwzględnienie. Za powyższym przemawiają zarówno okoliczności przedmiotowe, jak i okoliczności podmiotowe. I tak, w przypadku okoliczności przedmiotowych, wskazać należy, iż nie mamy w niniejszej sprawie do czynienia z drobnym wykroczeniem popełnionym z pobudek zasługujących na uwzględnienie. Wskazać bowiem w tym miejscu należy na przykład na nagminność tego typu wykroczeń. Także brak okoliczności podmiotowych uzasadniających odstępianiem od wymierzenia kary. Należy bowiem wskazać na właściwości i warunki osobiste obwinionego, który tylko w 2014 r. był czterokrotnie karany za popełnienie wykroczeń drogowych.

Z uwagi na fakt, iż obwiniony ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci i w ostatnim okresie przebywał na zwolnieniu lekarskim, co spowodowało obniżenie jego wynagrodzenia, Sąd w całości zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych.